

Menkul ve gayrimenkul emval ile bunların intifa haklarını ve daimî vergilerin mektumlarını haber verenlere verilecek ikramiyelere dair olan 1905 sayılı Kanunun birinci maddesinin yorumlanması hakkında Başbakanlık tezkeresi ve Maliye ve Bütçe Komisyonları raporları (3/248)

T. C.

Başbakanlık

Muamelât Genel Müdürlüğü

Tetkik Müdürlüğü

Sayı: 72/94,6/2076

17 . VI . 1948

Büyük Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

Menkul ve gayrimenkul emval ile bunların intifa haklarını ve daimî vergilerin mektumlarını haber verenlere verilecek ikramiyelere dair 1905 sayılı Kanunun 1 nci maddesinde «Umumi veya hususi kanunlar ve mukaveleler ahkâmına göre Devlete ait veya Hazine emrine mevdu olması lâzımgeldiği halde Hükümetin kayda müstenit ittilai haricinde kalmış olan bilûmum menkul ve gayrimenkul emval veya bu nevi emvalin intifa hakları ile senede merbut veya ipotekli veya ipoteksiz alacakları ve her nevi mevduat ve emanat ile esham ve tahvilât ve sigorta matluplarını ihbar edenlere emvalin veya intifa hakkının Hazineye aidiyeti tahakkuk ettikten sonra bu emvalin kıymetleri veya iki senelik baliğleri üzerinden ikramiye verilir..» denilmekte olduğundan, bu madde hükmüne dayanılarak verilecek ikramiyelerin, Devlete veya Hazineye intikal etmesi lâzımgelen ve fakat Hükümetin kayda müstenit ittilai haricinde kalan menkul ve gayrimenkul bilûmum emval veya ipotekli, ipoteksiz her nevi alacaklarını ve her türlü mevduat ve emanet ile esham ve tahvilât ve sigorta matluplarını haber verenlere inhisar ettirilmesi icap etmekte ve Hükümetin kayıt ve ittilai dâhilinde olması lâzımgelen Devlet ormanlarında vukubulan herhangi bir suiistimali haber verenlere Orman kanunlarıyla hiçbir ilgisi bulunmayan, sözü geçen kanunun 1 nci maddesi hükmüne istinaden ikramiye verilmesine imkân olmadığı düşünülmekte ise de Danıştayca bir hâdise münasebetiyle ormanlardan mukavele ve kanun dışında kesilen ağaçların mezkûr maddede derpiş edildiği üzere Devlet kayıtlarında yer tuttuğunu kabul etmek mümkün olmadığı içtihadıyla ikramiye verilmesi lâzımgeleneğine karar verilmiş olduğundan Devlet ormanlarında vukubulacak hırsızlık, kaçakçılık, fazla ve ruhsatsız katiyat gibi herhangi bir suiistimali ihbar edenlere de sözü geçen maddeye göre ikramiye verilmesi icabedip etmiyeceğinin yorum yoluyla çözümlenmesi Tarım ve Maliye Bakanlıklarınca istenmektedir.

Gereğinin yapılmasına müsaadelerini saygılarımla arz ederim.

Başbakan
Hasan Saka

Maliye Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Maliye Komisyonu

Esas No. 3/248

Karar No. 14

18 . XII . 1948

Yüksek Başkanlığa

1905 sayılı Kanunun Orman kaçakçılarında şümulü bulunup bulunmayacağına yorum yolu ile çözülmesi hakkındaki 17 . VI . 1948 tarihli ve 6/2076 sayılı Başbakanlık yazısı Komisyonumuza havale olunmakla Orman Genel Müdür vekili ve Maliye Bakanlığı temsilcisi huzuriyle okunup incelendi.

Komisyonunda bulunan Orman Genel Müdür vekili ile Maliye Bakanlığı temsilcisi söz alarak « 1905 sayılı Kanun hükümlerine göre ikramiye verilebilmesi için ihbar olunan kaçağın Devletin kayda müstenit ittila dışında olması gerekir. Halbuki yurtda bulunan bütün ormanlar Devletin kaydında ve ittilaındadır. Orman mahsulleri ise her nerede bulunursa bulunsun Devletin mura-kabesine tâbidir. Bunları da Devletin ittilaı dışında saymak mümkün değildir. Hal böyle olunca gerek ormanlar ve gerek orman mahsulleri için 1905 sayılı Kanun hükümlerine göre ikramiye verilmesinin de bahis konusu olmaması lâzımgelirken, kanun dışı kesilmiş bir kısım kesteyi ihbar eden bir vatandaş, Danıştay 6 ncı dairesine müracaatla ikramiye istemiş ve adı geçen dairede mukavele ve kanun dışı kesilen ağaçların Devletin kayıtlarında yer tuttuğunu kabul etmek mümkün değildir, gerekçesiyle dâvayı kabul ve ikramiyeye hükmetmiştir. Bu sebeplerle 1905 sayılı Kanunun birinci maddesinin yorumlanmasına lüzum görülmüştür. » şeklinde Hükümetin mütalâasını ifade etmeleri üzerine yapılan uzun tartışmalar sonunda mevcut mevzuat hükümleri karşısında yurttaki bütün ormanların ve bu ormanlar içinde bulunan, kesilmiş veya kesilmemiş olsun, bütün orman mahsullerinin Devletin kayda müstenit ittilaında ve tasarrufunda bulunduğu bir tereddüt mevcut olmakla beraber kaçak olarak orman hudutlarından dışarıya çıkarılmış ve Hazinesinin zilyedliğinden

uzaklaştırılmış bulunan orman mahsullerini de Devletin kayda müstenit ittilaında farz ve kabul etmeye imkân görülmemiştir.

1905 sayılı Kanunun birinci maddesindeki ifade şekli ise Komisyonumuzun vardığı her iki hali kapsıyacak bir açıklık ve vuzuhta görüldüğünden bunun ayrıca yorumlanmasına ihtiyaç bulunmadığına karar verilmiştir.

Havalesi gereğince Bütçe Komisyonuna ve rilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Maliye Komisyonu Başkanı

Gümüşane

4914 numaralı Orman Kanununun neşri ile revir ve orman bekçi teşkilâtı yapıldıktan sonradır ki, orman mahsulleri Devletin ittilaı dâhiline girmiş olup, sözü geçen kanunun meriyetinden evvelki hâdiselerde amanejman ameliesi yapılmamış olan ormanlar mahsulünün ittila dâhilinde sayılmasını uygun görmüyorum.

H. F. Ataç

Sözcü

Samsun

R. Iştan

Afyon K.

A. Veziroğlu

Malatya

E. Doğan

Tokad

C. Kovalı

Kâtip

Kastamonu

Ormandan çıktıktan sonra dahi Devletin ittilaı dâhilinde olduğu kanaatindeyim.

A. Tokgözlü

Çankırı

R. Dolunay

Malatya

Dr. H. Fırat

Tekirdağ

Muhalfim.

Z. E. Cezaroğlu

Elâzığ

Muhalfim.

F. Karakaya

Bütçe Komisyonu raporu

T. B. M. M.
Bütçe Komisyonu
Esas No. 3/248
Karar No. 108

31 . III . 1949.

Yüksek Başkanlığa

Menkul ve gayrimenkul emval ile bunların intifa haklarına ve daimî vergilerin mektumlarını haber verenlere verilecek ikramiyelere dair 1905 sayılı Kanun hükmünün Devlet ormanlarında vukubulan kaçakçılıkları ihbar edenlere de şâmil olup olmayacağı hususunun yorumu yoluyla aydınlatılması hususundaki Başbakanlığın 17 . VI . 1948 tarihli ve 6/2076 sayılı tezeresi Maliye Komisyonu raporiyle birlikte Komisyonumuza verilmekle Tarım Bakanlığı adına Orman Genel Müdür vekili hazır olduğu halde incelenip görüşüldü.

Yorumu istenilen 1905 sayılı Kanunun birinci maddesinde ikramiye konusu olan mevzuun esasında şu unsurların bulunması gerekmektedir :

a) İhbar edilen şeyin umumi veya hususi kanunlar ve mukaveleler ahkâmına göre Devlete ait veya Hazine emrine mevdu olması lâzımgeldiği halde Hükümetin kayda müstenit ittılai haricinde kalması,

b) O şeyin menkul ve gayrimenkul emval veya bu nevi emvalin intifa hakları,

Senede merbut veya ipotekli veya ipoteksiz alacaklar,

Her nevi mevduat ve emanat ile esham ve tahvilât ve sigorta matlupları,

Olması lâzımdır ve bunların Hazineye aidiyeti tahakkuk ederse ikramiye verilmesi kabul edilmiştir.

Bu sarahattan anlaşılıyor ki, ihbar edilen şeyin Hükümetin kayda müstenit ittılai dışında kalması lâzımdır. Halbuki Orman Kanunu hükümlerine göre ormanlar, bugün Devletin kayda müstenit ittılai içindedir. Binaenaleyh orman mahsulleri ister orman içinde ister orman dışında bulunsun Orman Kanununa aykırı olarak kesilmiş, taşınmış ve orman dışına çıkarılmış ise bunlar ancak birer suç teşkil etmektedir. Bu konuda yapılan ihbar bir su-

çun ihbarından ileri geçemez. Bir suçun haber verilmesi ise 1905 sayılı Kanunun mevzuuna giremez. Çünkü adı geçen kanunun birinci maddesinde ihbar edilecek şeyler sarahaten yazılıdır. Esasen Orman Kanununun müzakere zabıtlarında da bu kaif orman suçlarını ihbar edenlere ikramiye verilmesi hakkında bir madde ilâvesi teklifi Komisyonca zararlı görülmesinden ve ormanların tahripten vikayesi düşüncesiyle reddedilmiş olduğu görülmektedir. Bu da 1905 sayılı Kanunun tedvini anında da orman suçlarının düşünülmediğini gösterir ve bir hakikattir. Çünkü birinci maddede bu gibi mektum emvalin ihbarının ikramiye verilmesini istilzam edeceği sarahaten yazılmıştır ve menkul emval arasında orman mahsullerini tadat etmemiştir.

Gerçi, Maliye Komisyonu, orman mahsullerinin ormandan dışarıya çıkarılmış olanlarını ihbar edenler hakkında bu kanunun tatbik edilebileceğini kabul etmiş ise de bu vaziyet dahi bir suçun ihbarından başka bir şey olmayıp suç mevzuu olan madde hükmünün kayda müstenit ittılai içinde bulunduğundan Komisyonumuz bu takdirde dahi ihbarın 1905 sayılı Kanunun şümülüne giremeyeceği neticesine varmış ve kaçak orman mallarını ister orman içinde ister dışında olsun haber verenlere 1905 sayılı Kanunun tatbıkına imkân olmadığı neticesine varmıştır.

Kamutayın onayına arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Başkan	Başkan V.	Sözcü
Mardin	Diyarbakır	Ankara
R. Erten	İ. H. Tıgrel	M. Eriş
Kâtip		
Ankara	Amasya	Ankara
F. Öymen	A. K. Yiğitoğlu	N. C. Akkerman
Ankara	Ankara	Aydın
C. Gölet	Dr. A. H. Selgil	Gl. R. Alpman

Bursa	Diyarbakır	İstanbul	Malatya	Niğde	Rize
<i>F. Bük</i>	<i>C. Ekin</i>	<i>A. Adıvar</i>	<i>Ş. Tuğay</i>	<i>R. Gürsoy</i>	<i>T. B. Balta</i>
İzmir	Kastamonu	Kastamonu	Samsun	Urfa	
<i>M. Birsal</i>	<i>M. Akalın</i>	<i>T. Coşkan</i>	<i>M. A. Yörüker</i>	<i>E. Tekeli</i>	

